

κοντά σας

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:
ΜΙΧΑΛΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ
Τηλ /FAX: 8946927
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
KATIA KAZAKAKOY

ΔΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ: 5
ΑΘΗΝΑ Νομ.: Δεξ. 1992

Ο Μιχάλης ο "χαμός" γράφει...

Εν αρχή ην ο λόγος, καλ ο λόγος ην προς τον θεόν καλ θεός ην ο λόγος.
Ούτος ην εν αρχή προς τον θεόν πάντα δε αυτού εγένετο καλ χωρές αυτόν
εγένετο ουδέ εν ο γέρονεν.

Εν αυτώ ζωή ην, καλ η ζωή ην το φως των ανθρώπων.

Πάς αλλοιάς θα μπορούσα να ξεκινήσω παρά μόνον με αυτήν την εισαγωγή δανεισμένη από τον Ευαγγελιστή, για να εκφράσω το χαρμόσυνο μήνυμα της ενανθρώπησης του Κυρίου καλ θεόν μας, που η χριστιανική ανθρωπότητα γιορτάζει για μία ακόμη φορά καλ φέτος.

Ηταν θέλημα του Πατέρα να έρθῃ στη γη ο ιερός του ο πολυαγαπητός καλ να γεννηθείσ ας μέγας βασιλεὺς στη φάντη των αλόγων.

Δεν είναι σκοπός μου να σας κουρδάσω με θεολογία. Απλά, βλέποντας την καθημερινή ζωή να βαλέται λιγο πολύ βασανιστικά καλ άχαρα, θέλω να μοιραστώ μαζί σας την ελπίδα. Πόλεμοι, ληστείες, τρομοκρατία, βία, δάνατος, βιασμοί είναι ενέργειες που συναντούμε όπου κι αν στρέφουμε το βλέμμα μας καλ την προσοχή μας. Ήμισις η παιδεία μας, η χριστιανική ορθόδοξη πίστη μας, μας στηρίζει σταθερά καλ καθημερινά.

Το φως της αγάπης του θεού μας δίνει την ελπίδα καλ είναι αυτή η μοναδική αλήθεια η οποία στις δύσκολες στιγμές βοηθεί τον άνθρωπο.

Αλήθεια, φανταστέετε εναν κόσμο χωρές Χριστούγεννα. Φανταστέετε έναν κόσμο γυρίς θεό. Τι νόημα θα είχε; Σίγουρα κανένα. Γι' αυτό δύτι καλ αν σας παρουσιαστεί μην λιγοφυχίσετε. Σκεψθείτε δύτι ο Χριστός μας σπώς ήρθε τότε, έρχεται στις καρδιές μας κάθε χρόνο ακορπώντας άπλετα πλουσιοπάροχα καλ γεννιαδώρω τα δύρα της αγάπης ευχόμενος ο Ιδιος Καλά Χριστούγεννα.

ΧΡΟΝΙΑ ΣΑΣ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ

=====
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ(ΟΠΩΣ ΔΕΝ ΤΙΣ ΕΧΕΤΕ ΔΟΚΙΜΑΣΕΙ)

ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ ΓΕΜΙΣΤΗ

Ενα χριστουγεννιάτικο φαγητό, μαγειρεμένο με παραδοσιακό τρόπο σε κεραμικό σκεύος για μία γεύση ξεχωριστή.

Υλικά: 1 γαλοπούλα (5 κιλά περίπου)
300 γραμμ. στηκάτι μασχαράνιστο
100 γραμμ. κουκουνάρι
400 γραμμ. κατστανά βρασμένα και καθαρισμένα
100 γραμμ. σταφέδα μαύρη
1 φλυτζάνι άσπρο ξηρό κρασί¹
100 γραμμ. βούτυρο
2 κουταλιές γλυκού μέλι
1/2 φλυτζάνι φραγκοστάβουλα κονσέρβας
4 κουταλιές σούπας ρύζι
1 κουταλιές γλυκού μουστάρδα
1 φλυτζάνι χυμό λεμονιού
3/4 φλυτζανιού λάδι
αλάτι πιπέρι

Την παραμονή των Χριστουγέννων πλένετε, καθαρίζετε τη γαλοπούλα και την αφήνετε να στραγγίσει. Μουσκεύετε τη σταφέδα στο κρασί.

Με 50 γραμμ. από το βούτυρο σωτάρετε το σηκάτι κομμένο σε πολύ μικρά κομμάτια. Προσθίετε τα κουκουνάρια και τα κατστανά και συνακτείνετε για 2-3 λεπτά.

Σβήνετε το σηκάτι ρέχνοντας μέσα το κρασί με τις σταφέδες. Προσθίετε το μέλι, το ρύζι, και τέλος τα φραγκοστάβουλα. Γεμίζετε με το μέγιμα την κοιλιά της γαλοπούλας και ράβετε το άνωτρα με γερή κλωστή.

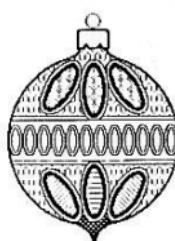
Ανακατεύετε τη μουστάρδα με το υπόλοιπο βούτυρο και αλείψετε τη γαλοπούλα γύρω-γύρω. Την πασπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι και την περιχύνετε με το λεμόνι και το λάδι.

Σήι συνέχεια τοποθετείτε τη γαλοπούλα σε κεραμικό ταύφι EMILE HENRY, την σκεπάζετε με αλουμινόχαρτο και την βάζετε στο φούρνο, που άμας δεν θα ανάφετε.

Είστε τώρα έτοιμη να περιποιηθείτε τον εαυτό σας και να πάτε στον Χριστουγεννιάτικο Χορό του Συλλόγου μας, όμορφη και ξεκούραστη να διασκεδάσετε και να αναλλάξετε ευχές με ώλους και συγγενείς.

Μόλις επιστρέψετε στο σπίτι τις μεταμεσονύκτιο ώρες, θα ανάφετε το φούρνο στους 70 βαθμούς και θα πέσετε να κοιμηθείτε ήρεμη και ευχαριστημένη. Η γαλοπούλα σας θα σιγοφήνεται έτσι μέχρι το μεσημέρι. Κατά τις δύδεκα ή και αργότερα, δεν έχετε παρά να βγάλετε το αλουμινόχαρτο και να δυναμώσετε το φούρνο στους 180 βαθμούς για να ροδίσετε τη γαλοπούλα.

ΚΑΛΗ ΣΑΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΚΑΙ ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

=====
Η ΣΤΗΝΑ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΤΑ ΠΡΩΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΑΝΤΙΣ-ΑΜΠΕΡΜΠΑΣ,
ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΜΑΣ (μέρος τρίτο)

Φιάνουμε στην εποχή που αναλαμβάνει πρόδερος ο Νικόλας Μαγδαληνός, ο σημερινός πρόδερος του Ελληνο-Αιθιοπικού Συλλόγου εδώ.

Δυστυχώς για την περίοδο αυτή δεν ξέρω σχεδόν τίποτε διύτι ήμουν την περίοδο αυτή σ' αλλή πόλη της Αιθιοπίας και συγκεκριμένα στη Ντέρε-Ντέροντ όπου βοηθούσα και εκεί την Ελληνική Αθλητική Ένωση "Ε.Α.Ε."

Για όλους τους πρόδερους που πέρασαν από τον ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ Αντίς-Αμπέρμπας, όπως τους Ν.Ευθυμιάδη, Α.Γανωτάκη, Γ.Καλογερόπουλο, Β.Αστανίδη, Ε.Πετράτο, Γ.Μυρισλάτη, Γ.Βελισσαρίου, Σ.Ζήσου και Ν.Μαγδαληνό καθώς και τα Δ.Σ. που πέρασαν στα 49 αυτά χρόνια, υπάρχουν πολλά μα πάρα πολλά να γραφτούν για τον καθένα χωριστά. Αυτά που γράφονται σήμερα δεν είναι τίποιες άλλα από μια σύντομη φρεσκάδα των γεγονότων με πολύ απλά και σταράτα λόγια, όπως ακριβώς είχανε γίνει, χωρίς καμία παρέκκλιση, χωρίς παχιά λόγια. Και θα παρακαλούνα σα κάτι μονάχον έχει διαφύγει και δεν το έχω αναφέρει, δεν το έκανα αυτό από πρόθεση αλλά από μια απλότελε μνήμης στα τόσα πολλά που πέρασαν.

Για να κλείσω, θα ήταν μεγάλο λάθος να το μάνω γεγονός για το Αιθιοπικό ποδόσφαιρο, διότι γύρω στο 1943 και πολύ λίγο πριν την ιστορική έδρυση του "ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ" μας, μία άλλη ποδοσφαιρική ομάδα με τις κιτρινόστριφες φανέλλες της. καθαρά Αιθιοπική αυτή τη φορά, πετάχτηκε σαν μανιτάρι στη γειτονιά μας.

Είναι η ξακουστή σε όλους μας και σε όλον τον Αιθιοπικό λαό, η περίφημη "SAINT GEORGE". Ήπως γράψω και παραπάνω, ίδρυθηκε το 1943 από παιδιά που μάζεψε από την γειτονιά του Αγίου Γεωργίου ποιός άλλος από τον Γιώργο δούκα. Ναι, ο Γιώργος δούκας είναι ένας από τους πρωτόπορους του Αιθιοπικού ποδοσφαιρού. Σήμερα ακόμα, οι διοικητές του συλλόγου αυτού αναγνωρίζουν το ελληνόπουλο αυτό ως ίδρυτη αυτής της ομάδας. Ενώ ο μετέπειτα αρχηγός της για πολλά χρόνια και μετά υψηλούργος αθλητισμού της Αιθιοπίας ο ψιλέληνας και ακούραστος, αγαπητός σε όλους μας, Ινταλάκτο δεν σιωπάταγε να το λέει - και σε μένα τον έδιο το είπε - διότι η ομάδα αυτή χρωστά πάρα πολλά στον καλδαρό Γιώργο δούκα που έδωσε τα πάντα, παίζοντας και ακόμα σαν τερματοφύλακας στην ομάδα των καιρού εκείνου.

Το κεράνι αυτό που άνωψε εδώ και μισό αιώνα το 1943 πρέπει αυτού που το κρατούν στα γερά τους χέρια σήμερα να το κρατήσουν δυνατά αναμμένο, ευνυφένοι και αγαπητένοι γιατί είναι κληρονομά μερικών παιδιών που έδωσαν τα πάντα για να το ανάψουν, έδωσαν όχι μόνο αυτό τα λέγα από το φωνή τους χατζήλειν στερώντας από την πατείκη τους ηλικία τις λέγει χαρές της ζωής, αλλά πρόσφεραν ακόμα και την σωματική τους ακεραιότητα. Πόσες φορές αλληδεια σεν γυρίσαμε στην πάτη μας ανοιχτά μας τα κεφάλια μας και ματωμένα πόδια!

Δεν είχαμε τη δυνατότητα ν' αγοράσουμε τα στοιχειώδη είδη προστασίας και τα παπούσια μας ακόμα ήταν παμπάλια και έμπαζαν από παντού νερά και λάσπες. Γι' αυτό τώρα που θα γιορτίσαμε τα 50 χρόνια, δώστε όρκο ευνυφένοι και αγαπητένοι και με μια φωνή να τραβήξετε μπροστά ψηφίανα και ρέξτε μια ματιά στην περασμένα για μας τους λέγοντας που δυστυχώς οι περισσότεροι της εποχής εκείνης δεν ζούνε πια, και πέστε μας διτί θα κάνετε το παν να κρατήσετε αυτή τη σπλάχνη που λέγεται "ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ" αναμμένη σαν ωλόγια αγάπης όχι μόνον μεταξύ των ξενητεμένων ελλήνων της παροικίας αυτής, αλλά και μαζί με τον φιλόδειο αυτό λαό που λέγεται Αιθιοπία.

Αυτό το λόγια βγάλωντας βαθειά μέσα από την καρδιά μου για να κρατήθει αυτό που εμείς πριν πενήντα χρόνια ανοίξαμε τον δρόμο αυτό. Κρατήστε το και με το κευάλι δηλαδί, κουράζιο και καλή καρδιά, ΤΙΠΟΤΕ ΛΑΛΟ!!!

ΜΑΝΩΛΗΣ ΔΡΙΓΣΩΝΑΣ
Ιδρυτικό Μέλος Μάρτιος 1943

=====
Εδώ δώμας δεν τελείνει η ιστορία του Ολυμπιακού. Ήα συνεχίζουμε μ' άλλους αφηγήσεις, και αναδρομές σε σημαντικά γεγονότια και σιασμούς του ιστορικού αυτού συλλόγου της Αντίς-Αμπέρμπας.

=====
Η ΣΗΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΜΑ ΔΥΤΙΩΝΑ

Ένας από τους πιο διάσημους, Ελλήνες συγγραφείς, ο Νέος Καζαντζήκης, ζήτησε να γράψουν πάνω στον τάφο του „Δεν πιστεύω σε τίποια. Δεν ελπίζω σε τίποια. Είμαι ελεύθερος“. Και νομίζω πως τώρα, ανάμεσα στους νεκρούς ζωσ να είναι ελεύθερος ο υπερήφανος αυτός κρητικός, γιατί φυσικά κανείς ζωντανός δεν μπορεί με βεβαιότητα να πει τούτη την μεγάλη φράση.

Ποιδίς ανάμεσα μας μπορεί να πει πως τα κατάφερε να κερδίσει κάποιες σιγυμές Ελευθερίας; Σίγουρα οι περισσότεροι νοιώθουμε ελεύθεροι στα δικαιά μας. Ήταν κοινώμαστε είμαστε όπως θα θέλαμε να μάστε. Τίποτα δεν είναι αδύνατο στα δικαιά μας. Να γιατί ο Φρόδιν έδωσε πολύ προσπάθησε να θεραπεύσει την φυγή από την πορτούλα των ονείρων μας.

Κάθε θρησκεία προσπαθεί να μας πείσει πως αυτή είναι ο Λυτρωτής μας σπό του φόβο του θανάτου και το βάρος των ανομημάτων μας. Όμως δες οι θρησκείες απαιτούν πλήρη υποταγή που δεν μπορεί να νοηθεί σαν πράξη ελεύθερίας. Γιατί πόσο ελεύθερος μπορεί να είναι ο δούλος του Θεού;

Η ιστορία μας διδάσκει δις ο άνθρωπος πάντοτε έπαιζε το παιχνίδι αφέντης-δούλος. Πάντοτε κάποιοι κυβερνούν και συντάσσουν τους νόμους, και κάποιοι άλλοι πρέπει να τους υπηρετούν, κάποιοι εργάζονται σκληρά, ενώ κάποιοι άλλοι διασκεδάζουν.

Ακόμη και στην αρχαία Ελλάδα που γενικά αποδεικτή σαν η πιο φιλελεύθερη περίοδος της αρχαιότητας, η δημοκρατία των Αθηνών δεν ήταν παρά μία ιμπεριαλιστική δύναμη στην οποία οι δούλοι έκαναν σκληρή δουλεία την ώρα που οι ελεύθεροι υιολογούσαν γύρω από τις ίδεις της Ελευθερίας, της Ομορφιάς, της Αθανασίας. Βέβαια η δουλεία δεν ήταν τόσο σκληρή στην Ελλάδα, όσο, για παράδειγμα, στη Ρώμη γιατί κατά τους πολέμους εκείνην την εποχή καθένας μπορούσε να γίνει δούλος μετά από κάποια ήττα, κι έτσι οι Ελλήνες μπορούσαν να διακρίνουν στο πρόσωπο των δούλων μία δυνατότητα του δικού τους πεπρωμένου. Παράδειγμα στην υπέροχη τραγούδα, την „Εκάβη“, η θεατρική της Τροίας να δημιουργεί το χάρισμα της ελευθερίας της, μετά από την άλωση μίας πόλης από τους σχαλούδες. Ως Ελλήνες συγγραφείς, έχοντας την ελευθερία της εκφράστες ανέβασαν αυτό το έργο ακριβώς για να καυτηριάσουν την ανελέητη καταστροφή της Ποτιδαίας από τη „μητρόπολη“ Αθήνα.

Οι αρχαίοι Ελλήνες βάδιζαν με γνώμονα την αίσθηση του μέτρου στη ζωή. Πέστεναν δις ο άνθρωπος έχει δρία και έτσι αδύνατον να είναι πραγματικά ελεύθερος.

Ακόμη και οι θεοί τους δεν μπορούσαν ν' απλάξουν το πεπρωμένο, το „κισμέτ“ που στέκει πάνω από όλα.

Πολλοί δινθρωποί πεθαίνουν με την ελεύθερή τους βούληση, πολεμώντας για κάποιες ίδεις. Μετά λέγα χρόνια δύνας, η θυσία τους μοιάζει να ήταν μάταια. Τα πράγματα αλλάζουν και εμείς βλέπουμε τα πράγματα με διαφορετικό βλέμμα. Έχουμε την ελευθερία επιλογής. Στην πραγματικότητα δύνας, οι πολιτικοί με την έξουσία του χρήματος, και πάνω απ' όλα, κάποιοι απρόβλεπτοι παράγοντες κυβερνούν τη ζωή μας.

Είμαστε όλοι ίσοι; δεν είμαστε στα ματιά του θεού που δημιουργεί δύμοφους και δάχτημους, έξιπνους και βλάκες, δρόσηστους και υγείες.

Πρέπει όμως να είμαστε όλοι ίσοι ενώπιον των νόμων. Άλλος και δω δεν είμαστε τις περισσότερες φορές. Λέμε πως πετύχαμε αν η πλειοψηφία νοιώθει ελεύθερη. Να γιατί ψηφίζουμε στις εκλογές. Να γιατί πιστεύουμε πως η δημοκρατία είναι το πιο αντιπροσωπευτικό πολέμευμα. Να γιατί σπεργόμε ζητώντας περισσότερα χρήματα, λιγοτερες εργάσιμες ώρες, περισσότερο ελεύθερο χρόνο.

Θέλεις φρεγή και τόλμη η Ελευθερία. Είπε ο εθνικός μας ποιητής. Κι η Επανάσταση του 1821 έγινε για λάθαρο το „Ελευθερία ή θάνατος“.

Είναι μικρός ο δρόμος για την ελευθερία που ποτέ δεν πρόκειται να γινωρίσουμε στο αινέρατο. Μοιάζει με „ιασέδι στην Ιθάκη“. Ενα μικρό βήμα εμπρός και σιελεώνια βήματα πίσω.

Ο λαός μας ποτέ δεν έπαψε ν' αγωνίζεται για την Ελευθερία. Όμως πόσο ελεύθερη και ανεξάρτητη να' νοι μία μικρή, φιλική χώρα σαν την Ελλάδα; Η Ελευθερία είναι μία θυσία. Όμως χωρίς αυτήν ο άνθρωπος δεν μπορεί ν' ανθίσει και ο πολιτισμός δεν είναι παρά ένα δάδειο και σιελέρο δύνομα.

Θ. ΑΡΓΥΡΙΑΛΙΟΥ

=====
Θι απόδεις που εκφράζονται στη Ξιάλη του Αναγνώστη είναι πάντα προσωπικές και δεν αποτελούν θεσμούς όπως η Εργατική μας.

*Katá Χριστούγεννα
και Ευτυχισμένος ο Καινούργιος Χρόνος*

... και μη χεχάβετε
τον Χριστουγεννιάτικο Χορό μας.
την Πέμπτη 24 Δεκεμβρίου 1992
στις 9 το βράδυ
στην αίθουσα Cosmos
την Holiday Inn.

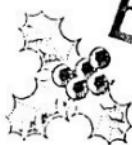
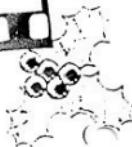
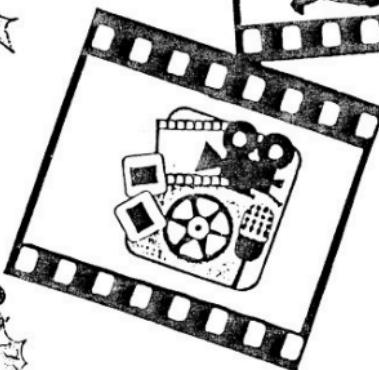
Merry Christmas

Καλά Χριστούγεννα
κ' ευτυχίαρινος
ο Καινούργιος Χρόνος

Studio
fototecnica no.2°

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
ΔΟΥΣΜΑΝΗ 18 - ΓΛΥΦΑΔΑ 166 75
ΤΗΛ: 8981728